

نویسنده اکس خورده است

مهم‌ترین حادثه این روزها به روایت تقویم آشنا، پابندی به ارزش‌های جامعه است به گونه‌ای که دارد بقای جامعه را پر رنگ می‌کند. نه خشونت در سطح جامعه به چشم می‌خورد و نه اهانتی به مقدسات می‌شود. نمونه‌اش هم عاشورای امسال که علم عزای امام حسین بلند شد و آن سر و صدای ناچیز هم نمایش سوزناک مردم خداجو! بود. آسوده باشید که چه در خارج و چه داخل، کسی پیدا نمی‌شود که بخواهد مهدویت را برخاسته از مسیحیت بداند و بگوید امام زمان وجود ندارد. تا به حال به ذهن کسی چه موافق و چه منافق، خطور هم نکرده که قرآن را آلبوم گفتمان بشری معرفی کند. همه تحصیل کرده‌اند و می‌دانند وحی چیست. حادثه‌ای در حال وقوع نیست و تمام حواس‌ها جمع کمک به مجاهدان است و اصلاً لابلای فریاد حمایت از دموکراسی، گرایش‌ها سکولاریستی (دین‌زدائی) مطرح نمی‌شود. این «ندا»هایی هم که شاید به گوش برسد هر چند اولش زنده است و بعداً خودبخود می‌میرد اما ندای آمریکایی نیست. ما تحقیق کرده و دریافته‌ایم که آمریکا و اسرائیل این روزها مشغول حل بحران اقتصادی خودشان هستند و دیگر یک دلار هم برایشان باقی نمانده که برای ایجاد فتنه در ایران خرج کنند. خود ما شاهدیم که شبکه‌های خبری خارجی برای هیچ مسلمانانی مرجع دینی تعیین نمی‌کنند؛ چون اصلاً آنها عادت ندارند در امور دیگران دخالت کنند. خلاصه این که حتی یک مورد دیده نشده فردی با حرفه‌ای غیر از مخملبافی اقدام به بافتن مخمل کند. بیانیه‌نویسی هم به کلی منسوخ گشته است. قشر به اصطلاح فرهیخته در حال ارائه خواسته‌های بهینه رنگارنگ نیست. اگر اعتراضی هم می‌شود دلیلش این است که معترضان دارند به درایت شهروندی می‌رسند! و گرنه کسی این روزها روحیه ذلت‌طلبی ندارد و نمی‌خواهد پای بیگانه را به کشورش باز کند! ما ضمانت می‌کنیم که صد درصد مردم حتی همان اندک مردم خداجو! دوستدار بقای جامعه‌اند و اگر پدرشان بگوید بمیر، می‌میرند و جام زهر هم پاپوش است. شکر خدا بارندگی خوب است و در حال سپری کردن روزهای خوشی هستیم.

۸ ربیع‌الاول

شهادت امام حسن عسگری (ع) (۲۶۰ هـ ق)

امام مهدی (ع) درباره پدر بزرگوار خود می‌فرماید: «او نوری فروزان و ماهی درخشان بود که خداوند آنچه را نزد خود بود برای او برگزید. او راه و روش پدران بزرگوار خود را گام به گام دنبال کرد تا رحلت فرمود.»^۱ امام حسن عسگری (ع) همواره در زندان‌های حکومتی به سر می‌برد اما با این وجود شیعیان را برای دوران غیبت امام زمان آماده ساخت.

۹ ربیع‌الاول

اولین روز امامت حضرت مهدی (ع) (۲۶۰ هـ ق)

نامش نام پیامبر و لقبش مهدی است. پدرش حسن بن علی و مادرش نرجس نام دارد. در سَرِّ مَنْ رَأَى (سامرا) متولد شد و در پنج سالگی به امامت رسید. از سال ۳۲۹ هـ ق غیبتش آغاز شد و تاکنون ادامه دارد. او حجت خدا در زمین و واسطه فیض الهی است. راستی چرا ما حاضر نمی‌شویم تا او از غیبت بیاید.

۱۰ ربیع‌الاول

ازدواج پیامبر (ع) با حضرت خدیجه (ع) (۲۵ عام‌الفیل)

خدیجه بنت خویلد، همسر بزرگوار حضرت رسول و مادر حضرت فاطمه، شکافنده نوری است که هرگز خاموش نمی‌شود. او عقیده و طاهره قریش است که در پیشبرد اهداف اسلام بسیار مؤثر بوده است. پیامبر خدا درباره ایشان می‌فرماید: «خدیجه رزقی است که خدا آن را به من داد». خدا در قرآن او را مادر مؤمنین نامید.

۱۲ ربیع‌الاول

آغاز هفته وحدت

پیامبر خدا (ص) می‌فرماید: «وحدت، مایه رحمت و تفرقه، موجب عذاب است».^۲

۲۶ ربیع‌الاول

صلح امام حسن (ع) با معاویه (ع) (۴۱ هـ ق)

امام حسن مجتبی (ع) می‌فرماید: «من نه خوارکننده مؤمنان، بلکه عزت بخش آنانم. وقتی دیدم شما در برابر دشمن قدرتی ندارید، کار را به او واگذاشتم تا من و شما در میان آنان باشیم. همچنان که آن فرزانه (خضر) کشتی را سوراخ کرد تا برای صاحبانش باقی بماند، و این چنین است حکایت من و شما، تا در میان آنها باقی بمانیم».^۳ برخی منافقان بعد از صلح اجباری امام حسن مجتبی (ع) با جسارت حضرت را خوارکننده مؤمنان می‌خواندند.

۲۴ اسفند

انفجار در نماز جمعه تهران (۱۳۶۳ هـ ش)

منافقان در طرحی هماهنگ با رژیم بعث عراق، نماز جمعه تهران را به خون کشیدند. مقام معظم رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در آن زمان در مقام ریاست جمهوری و امامت جمعه تهران بودند و در خطبه‌های نماز جمعه آن روز روحیه ضد استکباری ایرانیان را باری دیگر به اثبات رساندند. که با وجود انفجار مهیب، نزدیک جایگاه امام جمعه، ایشان با شور و شجاعت به خطبه‌ها ادامه دادند.

منابع:

۱. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۹۱.
۲. کنز العمال، ج ۲۰۳۴۲.
۳. میزان الحکمه، ج ۱۰۵۱.